

CARPE DIEM

SRANDA Z LESŮ,
VOD A STRÁNÍ

Milan Kocmánek

SRANDA Z LESŮ, VOD A STRÁNÍ

2011

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Používání elektronické verze knihy je umožněno jen osobě, která ji legálně nabyla a jen pro její osobní a vnitřní potřeby v rozsahu stanoveném autorským zákonem. Elektronická kniha je datový soubor, který lze užívat pouze v takové formě, v jaké jej lze stáhnout z portálu. Jakékoliv neoprávněné užití elektronické knihy nebo její části, spočívající např. v kopírování, úpravách, prodeji, pronajímání, půjčování, sdělování veřejnosti nebo jakémkoliv druhu obchodování nebo neobchodního šíření je zakázáno! Zejména je zakázána jakákoliv konverze datového souboru nebo extrakce části nebo celého textu, umístování textu na servery, ze kterých je možno tento soubor dále stahovat, přitom není rozhodující, kdo takového sdílení umožnil. Je zakázáno sdělování údajů o uživatelském účtu jiným osobám, zasahování do technických prostředků, které chrání elektronickou knihu, případně omezují rozsah jejího užití. Uživatel také není oprávněn jakkoliv testovat, zkoušet či obcházet technické zabezpečení elektronické knihy.

© *Milan Kocmánek, 2011*

© *Carpe diem, 2011*

www.carpe.cz

Made in Moravia, Czech Republic, EU
ISBN 978-80-87195-42-0

PŘEDMLUVA V POŘADÍ DRUHÁ

*První setkání s kreslířem Milanem Kocmánkem si vybavuji přesně. Odehrálo se na zahradě jiného malíře při jakési jeho příležitosti. Vím ale určitě, že jsem byl osloven, že tomu nebylo naopak. Z jeho vět bylo patrné, že knihu považuje za cosi víc než možnost publikovat v časopisech různého zaměření. Když jsem se později seznámil s kvantitou i kvalitou Kocmánkovy tvorby, bylo mi nadmíru jasné, že jeho umělecký vývoj je bezpochyby hotov a že si knihu vlastních vtipů dávno zaslouží. V ten čas jsme v Carpe diem pracovali na **Chodských pohádkách** Jindřicha Šimona Baara a otázka výtvarníka ještě nebyla vyřešena. Tak jsem Milana oslovil. To bylo v roce 2005. K jeho samostatné knížce pak vedla ještě dvouletá cesta. Monotematická knížka **Ve víně je sranda** shromáždila potom vybrané kousky s tematikou snad nejvíce blízkou jižní Moravě, kusu země, kde Milan Kocmánek zakotvil a kde prakticky není možné se s vínem a lidmi kolem něho nepotkat.*

*V letošním roce, opět po dvouletém cyklu, se naše spolupráce jakoby zintenzivnila: Milan Kocmánek ilustruje opět **Chodské pohádky** Jindřicha Šimona Baara, tentokrát s přidanou číslicí 2, a zároveň držíte v rukou jeho druhou autorskou knížku **Sranda z lesů, vod a strání**, parafrázující slavnou básnickou sbírku Stanislava Kostky Neumanna. Je obšírnější než prvotina, tvůrce ji přehledně rozčlenil na čtyři sekce: Na rybách, Na lovu, Na houbách a Na mezi.*

Kocmánkovi hrdinové jsou úhledně včleněni do přírodního kolotoče a humor tu vždy vzniká z jisté roz-

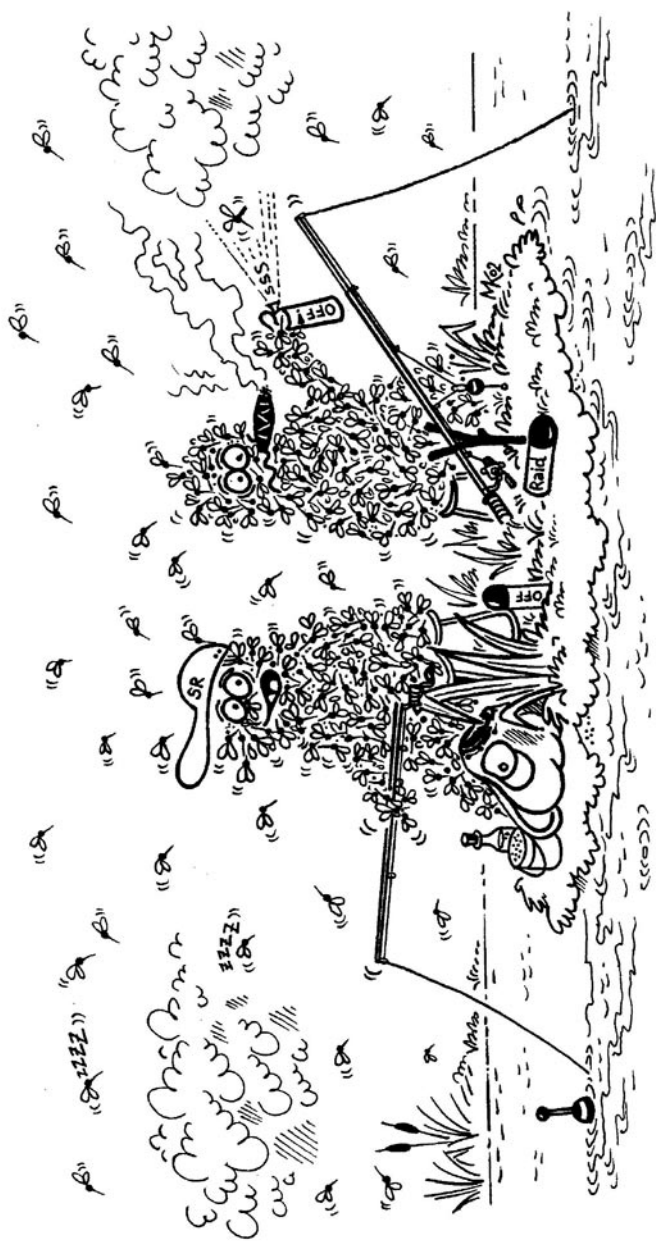
polcenosti či jakéhosi napětového vztahu, který vzniká mezi „pánem tvorstva“ a ostatními živočišnými druhy přírody. Ty se někdy pokoušejí s člověkem bojovat svými zbraněmi – a tu náhle nám dochází, že cokoliv živého, ať je to živočich, ba třeba i rostlina, je zároveň na lidské úrovni, že jen hlupák a omezenec si může činit nárok na dobytí svého kusu země.

Pod porvchem Kocmánkových drobných „příběhů“ tepe šťavnatá lidskost zúčastněných aktérů, jejich humanismus, radostné člověčenství. Není politickým komentátorem vyjadřujícím se kresbou, přesto – platí-li alespoň částečně ještě to, že politika je zájmem o věci veřejné – pak mu svébytnou politickou angažovanost upřít nemůžeme. Stejně tak mu, jak se říká, neodpáříte vynikající pozorovací talent, bez něhož se v kreslířském oboru snad ani nedá pohybovat. Přejme mu tedy – a neskromně i sami sobě – aby ho nikdy nepozbyl, aby realita života kolem kreslířovy hlavy a tužky byla pořád šťavnatá natolik, že mu nevyschne zdroj inspirace a že čtenáře novin, časopisů a knih bude obdařovat svým umem a humorem ještě několik dalších desítek let.

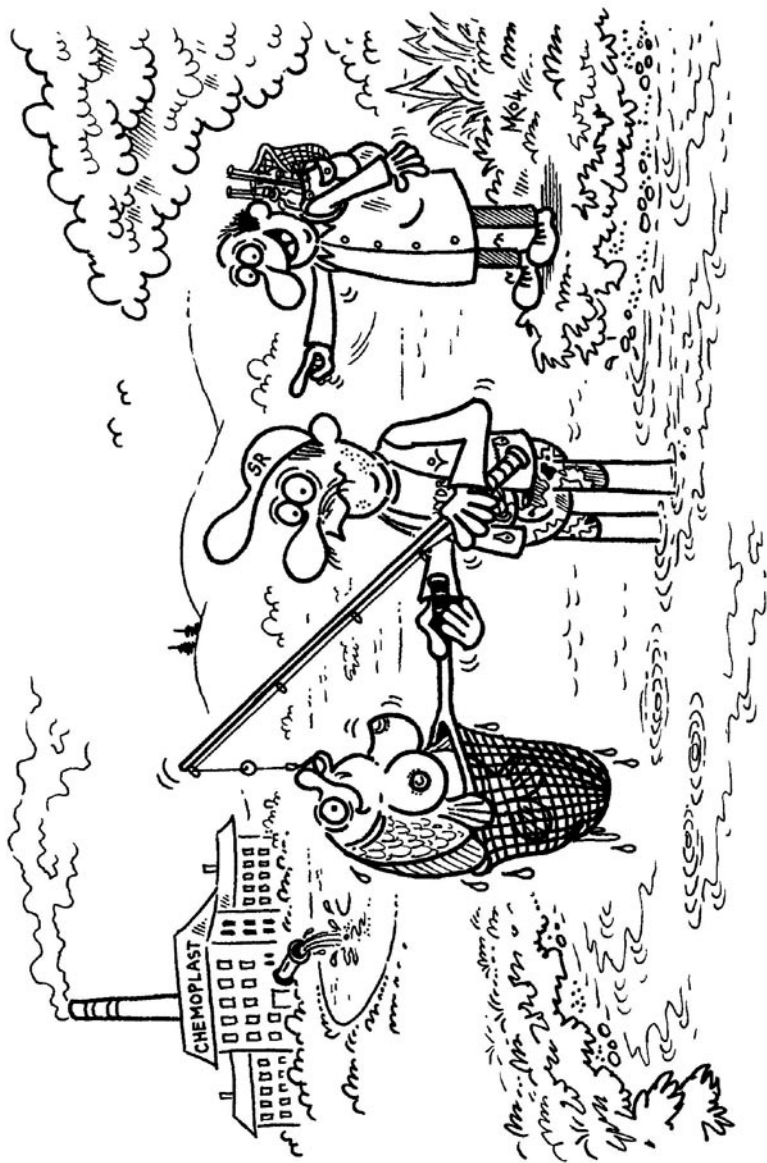
Michal Huvar

NA RYBÁCH

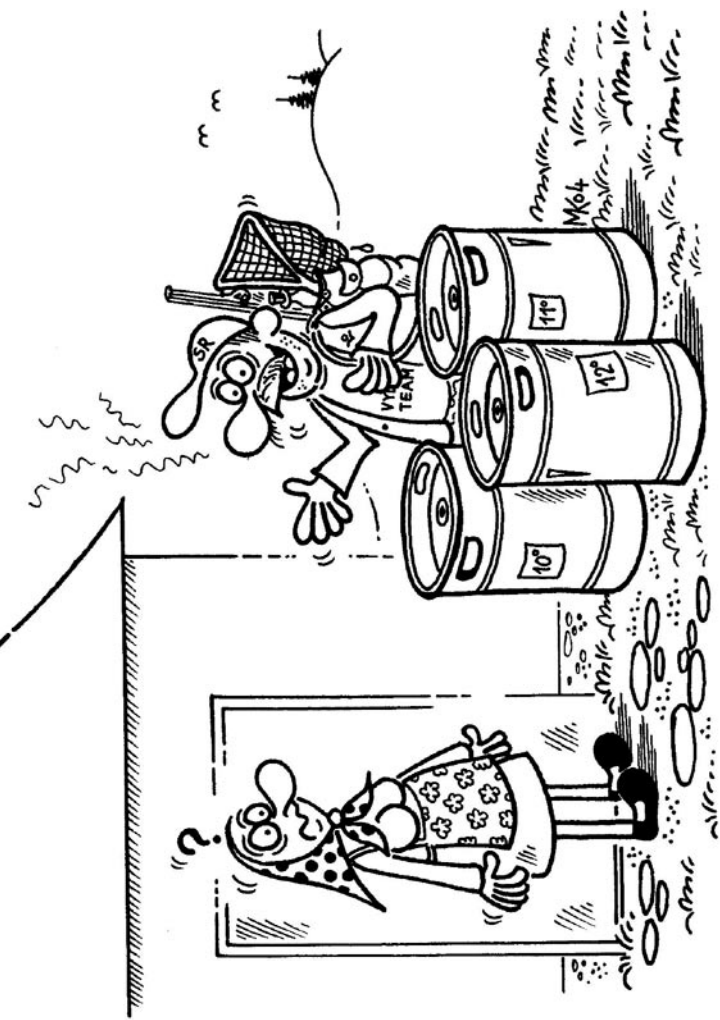

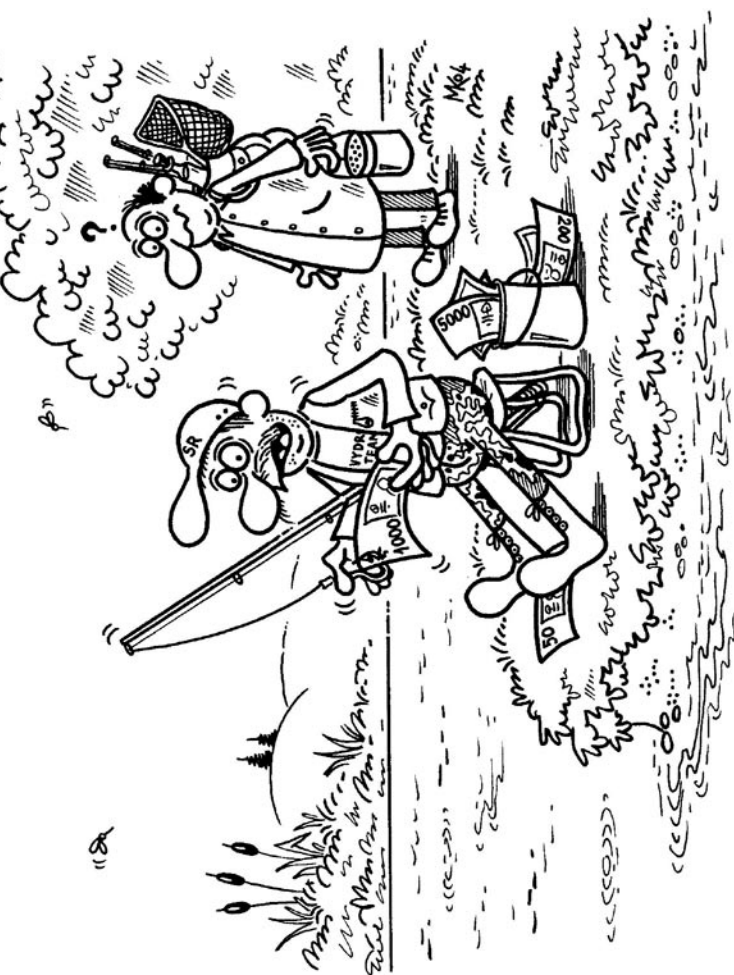
„TAK NEVÍM, ALE ZÍTRA UŽ BYCH SNAD NA TY RYBY ANI NEŠEL!“

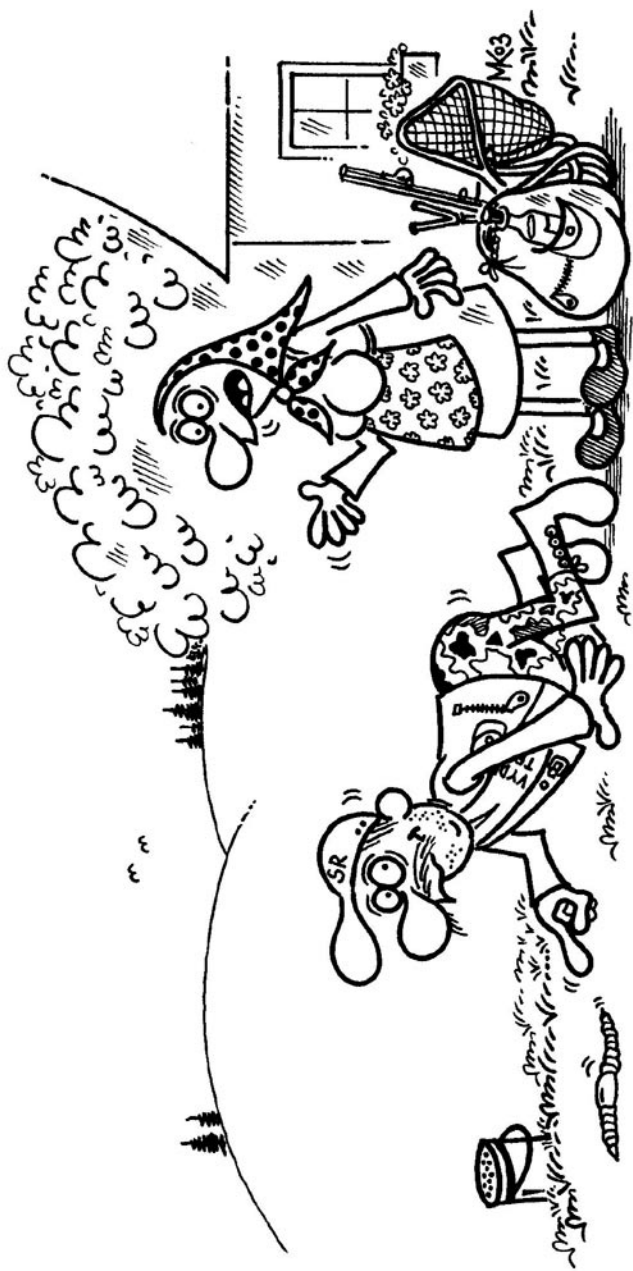
„KDEPAK ŘÍČNÍ PANNA... TO JENOM NAHOŘE Z FABRIKY VYPOUŠTĚJÍ SILIKON!“

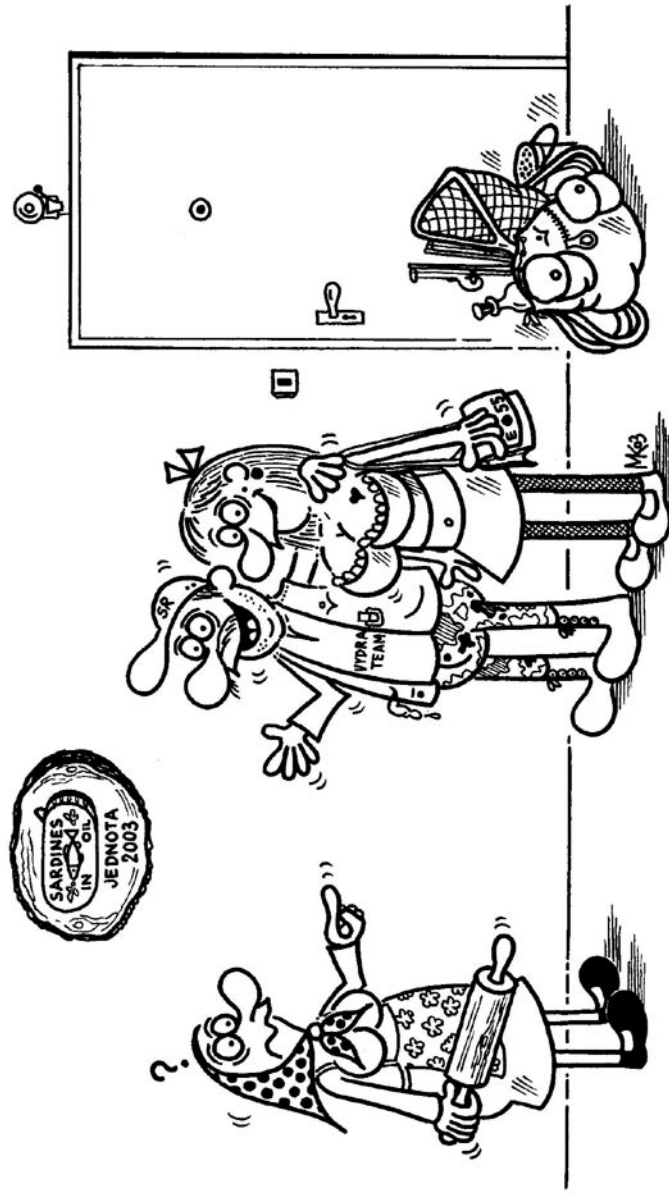
„TY MI TO ASI NEBUDEŠ VĚŘIT, ALE DNESKA JSEM CHYTL ZLATOU RYBKU!“

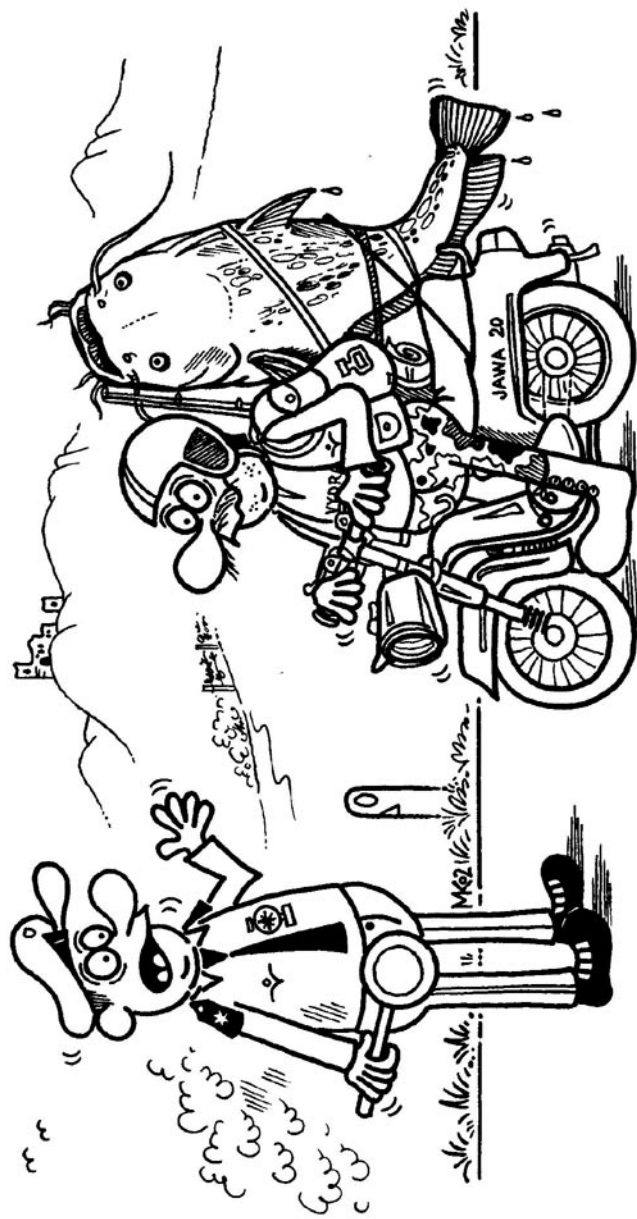
„ANO, TISÍCOVKA... JAKO BYSTE SÁM NEVĚDĚL,
ŽE V TOMHLE STÁTĚ NĚKOHODACHYTÁTE UŽ JEDINĚ NA PRACHY!“

„TO VAŠE, CHYŤ A PUSTŤ! JE SICE UŠLECHTILÉ HESLO,
ALE TAKHLE SI TY ŽÍŽALY NA RYBY V ŽIVOTĚ NENACHYTÁŠ!“

„NO CO BY BYLO, PŘECE JSI MI RÁNO SAMÁ PŘÁLA
KONEČNĚ NĚJAKÝ POŘÁDNÝ ÚLOVEK!“

„TO MĚ NEZAJÍMÁ, ŽE JEDETE Z RYB... SPOLUJEZDEC NEMÁ PŘILBU!“